

34 med letom – leto A

Sodba ob koncu časov

(Mt 25,31-46)

»Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: ›Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.« Tedaj mu bodo pravični odgovorili: ›Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?‹ Kralj jim bo odgovoril: ›Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.«

Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: ›Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali.« Tedaj bodo tudi ti odgovorili: ›Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?‹ Tedaj jim bo odgovoril: ›Resnično, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.« Ti pojdejo v večno kazen, pravični pa v večno življenje.«

Sodba po pameti

Nedelja Kristusa kralja je danes. Ravno v času predvolilnih obljub in priprav na nove volitve. Vsi nekaj obljublajo, naš kralj pa obljublja, da bo na koncu svojega mandata razdelil ljudi na desno in levo, (ne bo sredine!). Prve bo nagradil, druge kaznoval. Kako nekonkurenčen nastop! Vsi politiki nekaj obljublajo, Jezus pa obljublja samo delitev na dobro in slabo. Še več. Tisti, ki bo več dobil, bo to pošteno plačal. Izbira je pravzaprav grozno naporna. Izbiramo med očitki:

- niste mi dali jesti,
- niste mi dali piti,
- niste me sprejeli,
- niste me oblekli,
- niste me obiskali ...

in naporom:

- da nahranimo lačne,
- da odžejamo žejne,
- da sprejmemo tujce,
- da oblečemo nage,
- da obiščemo bolne in v ječi.

Zakaj potrebujemo takega kralja? Samo še več dolžnosti, še več nalog, še večji napor. Ena sama krivica! Življenje je že tako pretežko, čemu bi sledili takemu kralju? Mar ni bolje slediti lepim obljubam vladarjev tega sveta: gospodarska rast se bo obnovila, plače in pokojnine bodo rasle, vsi bomo brez posebnega napora imeli vsega v izobilju. Politiki obljublajo raj na zemlji z minimalnim naporom, Jezus pa govori o božjem kraljestvu, v katerem je vse potrebno plačati že danes, če hočeš imeti kaj jutri. Kdo ne bi izbral prvega? Čemu slediti Kristusu kralju?

Ko gledam življenje okrog sebe, odkrivam zelo preprost odgovor na to vprašanje. Gre za vprašanje zdrave pameti. Bolj ali manj vsi ostali prodajajo 'buče'. Kar govori Kristus, vzdrži vsako kritiko, kar govorijo politiki in raznorazni mazači, ne vzdrži ničesar. Pravzaprav je postalo vse skupaj norost požrešnega in pohlepnega človeka:

- vsi bi imeli še več, pa čeprav krademo vsem – kje so tisti, ki so okradeni,
- vsi bi živeli od najrazličnejših energij in bili sami sebi Bogovi – kako to, da je na svetu vedno več depresivnih, obupanih, odvisnih,
- vsi verjamemo v srečo, ki jo zadeneš na lotu – kdo bo v ta sklad dajal, se nihče več ne vpraša.

Težko je povzeti norost tega sveta z nekaj besedami. Naj vseeno poskusim: **Delali bi, kar nam paše in pričakujemo, da nam bo drugi stregel**. Preprosta sistemska napaka: Kdo bo stregel, ko pa vsi pričakujemo, da nam bodo drugi stregli. Kje je rešitev?

Jezus je kralj, ki verjame v logiko svojega kraljestva. Prepričan je, da bo vsem lepo, če se bomo držali njegovih besed. Pa pogledajmo:

Mar ne bi bilo lepo, če bi se kdo ob nas ustavil, in opazil našo lakoto po **pozornosti**.

Mar ne bi bilo lepo, če bi kdo **ljubeznivo pristopil in vprašal**, kaj nam je, kaj nas teži.

Mar ne bi bilo lepo, če bi se kdo nad nami **ne zgražal in bi nas sprejel** z vsemi napakami.

Mar ne bi bilo lepo, če bi nas kdo **zavaroval pred posmehom** in žalitvami.

Mar ne bi bilo lepo, če **ne bi bili tako sami**.

Da, vsi si tega želimo. In kdo naj začne? Jezus strne vse v preprost stavek: **Kar želite, da vam drugi storijo, storite vi njim!** Končna sodba, bo sodba naših odločitev. Saj ne more biti drugače. Če se bomo danes prizadevali za ljubezen, je bomo deležni. Če bomo iskali le sebe, tudi jutri ne bomo vedeli, kaj početi z drugimi. Zelo preprosto. Ljubi, pa boš nagrajen z ljubeznijo!